

- 3) Artykuł 23 ust. 1 dyrektywy 2010/13 należy interpretować w ten sposób, że jeśli państwo członkowskie nie skorzystało z uprawnienia do ustanowienia bardziej rygorystycznej normy niż ta określona w tym przepisie, to nie tylko artykuł ten nie stoi na przeszkodzie temu, by „czarne sekundy”, wplatanie między poszczególne spoty telewizyjnego bloku reklamowego lub między ten blok a następującą po nim audycję, były wliczane do ustalonego w tym przepisie limitu czasu nadawania reklamy telewizyjnej wynoszącego 20 % na godzinę zegarową, lecz wręcz nakazuje je do niego wliczać.

⁽¹⁾ Dz.U. C 292 z 1.9.2014.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 17 lutego 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Litwa) – Air Baltic Corporation AS/ Lietuvos Respublikos specialiąjų tyrimų tarnyba

(Sprawa C-429/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Przewóz lotniczy — Konwencja montrealaska — Artykuły 19, 22 i 29 — Odpowiedzialność przewoźnika lotniczego w przypadku opóźnienia w międzynarodowym przewozie pasażerskim — Umowa przewozu zawarta przez pracodawcę pasażerów — Szkoda wynikająca z opóźnienia — Szkoda poniesiona przez pracodawcę)

(2016/C 145/09)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Air Baltic Corporation AS

Druga strona postępowania: Lietuvos Respublikos specialiąjų tyrimų tarnyba

Sentencja

Konwencję o ujednoczeniu niektórych zasad dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, zawartą w Montrealu w dniu 28 maja 1999 r. i zatwierdzoną w imieniu Wspólnoty Europejskiej decyzją Rady 2001/539/WE z dnia 5 kwietnia 2001 r., a w szczególności jej art. 19, 22 i 29, należy interpretować w ten sposób, że przewoźnik lotniczy, który zawarł umowę przewozu międzynarodowego z pracodawcą osób przewożonych w charakterze pasażerów, takim jak strona postępowania głównego, odpowiada wobec owego pracodawcy za szkodę wynikłą z opóźnienia lotów odbytych przez pracowników tego pracodawcy na podstawie tej umowy obejmującej poniesione przez niego dodatkowe koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 421 z 24.11.2014.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 18 lutego 2016 r. – Republika Federalna Niemiec/Komisja Europejska

(Sprawa C-446/14 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Pomoc państwa — Usługi usuwania zwłok zwierzęcych i odpadów z ubojni — Utrzymywanie dodatkowych mocy przerobowych w razie chorób epizootycznych — Decyzja uznająca pomoc za niezgodną z rynkiem wewnętrznym — Usługa w ogólnym interesie gospodarczym — Oczywisty błąd w ocenie — Rekompensata za zobowiązanie z zakresu usług publicznych — Obowiązek uzasadnienia)

(2016/C 145/10)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: T. Henze i J. Möller, pełnomocnicy, T. Lübbig i M. Klasse, Rechtsanwälte)